

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ اکتوبر ۲۰۱۹

"دهنه غوری" به "دندخون" مبدل شد!

پنجشنبه- ۰۲ عقرب ۱۳۹۸- کابل: در خبرهای مهمی که امروز به اصطلاح وزارت دفاع دولت دست نشانده با تبختر و بزرگنمایی خاصی منتشر ساخت، باز پس گرفتن ولسوالی "دند غوری" ولایت بغلان از نزد طالب بود. در یادداشت امروز مکت فشرده ای در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- این منطقه که قبلاً به نام منطقه "دهنه غوری" مسما بود همان طوری که از تغییر نام آن به "دندغوری" بر می آید در طی سالیان طولانی بر مبنای سیاست های تفرقه افکنانه خاندان طلالی بین اقوام کشور از طریق جایگزینی و گاهی توطن اجباری شاخه های متعدد قوم پشتون در مناطقی که قبلاً باشندگان آن از اقوام دیگر افغانستان بودند، به یکی از گره گاه ها و نقطه تلاقی اقوام با هم برادر افغانستان مبدل گردید.

۲- در جریان سالهای مقاومت علیه روس اشغالگر، هرچند روسها و نوکران شان چندین بار کوشیدند تا با سوءاستفاده از ترکیب نفوسی "دهنه غوری" اقوام مختلف ساکن آنجا را علیه یک دیگر به جنگ بیندازند، مگر آنچنان که بعدها نوکران امریکا و خود امریکا در زمینه موفق عمل کردند، تلاشهای آنها موفقیتی در پی نداشت. هرچند گاهگاهی درگیری هائی بین احزاب پشاورری به خصوص "گلبدین" و "ربانی-مسعود" به وجود می آمد و آنها سخت تلاش می ورزیدند تا سیاست های خاینانه خودشان را شکل دفاع قومی بدهند، مگر مردم محل، به آن تلاشها زیاد اهمیت قایل نشده، اتحاد و حتا وحدت قومی خود را حفظ نمودند.

۳- با روی کار آمدن حاکمیت "ربانی-مسعود" و اتخاذ سیاست ضد پشتونی آنها، در یکی از مناطقی که حاکمیت مزدوران پاکستان پاکسازی قومی را روی دلایل عدیده به اجراء گذاشت، منطقه دهنه غوری بود. تاریخ رنج، خون و درماندگی اقوام پشتون خاتمه نیافته بود، که منطقه به دست طالب افتاد و آنها روی همان دلایل قبلی، به جان سایر اقوام افتاده از تعدادی از خوانین طماع و مردم آسیب دیده از تجاوزات باند "ربانی-مسعود"، جهت تطبیق سیاست های ضد ملی و ضد انسانی شان نیز بهره گرفته، درزی را که بین اقوام مختلف باشند در آن منطقه قبلاً به وجود آمده بود عمیقتر و فراختر ساختند.

۴- با اشغال مجدد افغانستان به وسیله امپریالیسم امریکا و شرکاء از آن جایی که بقایای باند "ربانی-مسعود" در نقش جاده صاف کن استعمار و اشغال، فعال بودند؛ به همان سانی که در سایر نقاط، سیاست های ضد ملی و تفرقه افکنانه باند شان را پیش بردند، این سیاست را در "دهنه غوری" نیز تطبیق نمودند. معنای تطبیق آن سیاست در

دهنه غوری که نفوس آن در سال ۲۰۰۳ یعنی تقریباً یک سال بعد تر از تجاوز و اشغال افغانستان به وسیله امپریالیسم امریکا و شرکاء بیش از ۴۱ هزار نفر تخمین زده می شد، باعث ایجاد درگیری های خونین بین اقوام ساکن آنجا به خصوص تعدادی از باشندگان پشتون آن محل با اسیر اقوام گردیده، زیر نام مبارزه علیه تروریسم و طالب، به هزاران تن از باشندگان آن محل، کشته، فراری و آواره گردیدند.

۵- وقتی "غنی احمدزی" به قدرت رسید از آنجائی که خودش نه نفوذ قومی مانند زمامداران قبلی پشتون داشت و نه هم کدام نهادی از وی حمایت می نمود، جهت دوام سلطه خودش و بادارانش، سالوسانه و ریاکارانه عبای حمایت و احقاق حق پشتونها را بر تن نموده، با حمایت علنی به وسیله اداره تحت فرمانش، همه شاهد بودیم که نخست نماینده با صلاحیتش وزیر سرحدات "گلاب منگل"، منطقه را کلاً به طالب واگذار نمود و بعداً با تمام توپ و تانک و برخورداری از حمایت مخوفترین ماشین جنگی عصر یعنی ناتو، به نیروهای تحت فرمانش دستور صادر نمود، تا دهنه غوری را به ۳۰۰ الی ۴۰۰ مهاجم طالب سپرده به گفته والی دولت در همان زمان "عقب نشینی تکتیکی" نمودند.

۶- "غنی احمدزی" که آن زمان دشمن اصلی خودش شریک ۵۰ درصدی اش در قدرت را می دانست و امیدوار بود تا از طریق سپردن مناطق و جغرافیای بیشتری آنها را تضعیف نموده در مقابل پشتونها را گوشت دم توپ جنگهای ضد ملی اش بسازد، وقتی متوجه نتایج وخیم سیاست های خاینانه اش گردید که طالب بنای درگیری با خودش را گذاشت و با تکیه بر پایگاه دهنه غوری بر ولایات بغلان، قندوز و سمنگان نیز تاخته، باربار بزرگراه ها بین پلخمیری و قندوز و پلخمیری و مزار را مسدود نمود.

۷- اینک بعد از آن که طالب رسماً اعلام داشت که با "غنی احمدزی" صحبت نخواهد کرد و او را دشمن خویش و دشمن اسلام و دشمن افغانستان اعلام داشت، با استفاده از قوای هوایی و زمینی، از زمین و فضاء بر منطقه تاخته به ۱۰۰ ها تن از باشندگان آن دیار را که بدون آنها کمر شان در جریان ۳ سال زیستن تحت حاکمیت مطلقه طالب خم و خونین شده بود، کشته و زخمی ساخته به همان تعداد را فراری و یا دستگیر ساخت.

هموطنان گرامی!

تا زمانی که من و تو این وطن را از خود ندانیم و از کسی حساب نگیریم و از "مغز متعفن" نپرسیم که سیاست دیروزت در قبال طالب درست بود و یا امروزت؟ دیروزی که ولسوالی را با بیشتر از ۶۰ هزار جمعیت نسبت تهدید ۳۰۰ نفر رهاکردی و مردم مظلوم منطقه را در زیر آسیاب جهل و نادانی طالب گذاشتی و یا امروزت که از زمین و فضاء بالای باشندگان بی گناه آتش مذاب می ریزی؟

هموطنان گرامی!

آنچه در دهنه غوری و یا سایر مناطق اتفاق می افتد، جنگ بین طالب و دولت دست نشانده نیست، زیرا تجربه نشان داده که آنها هر دو طرف وقتی سببه حریف را قوی ببینند "عقب نشینی تکتیکی" می کنند و جان خود را نجات می دهند، بلکه سرکوب خونین مردم بی دفاعی است که در زیر ساطور خونین نوکران رنگارنگ استعمار و ارتجاع گیر افتاده اند.

هموطنان گرامی!

امروز در هرجائی که دولت دست نشانده و بادارانش و یا نمایندگان ارتجاع هار مذهبی در وجود طالب، داعش و دیگر جنایتکاران جنگی به راه می اندازند، مطمئن باشید که قربانیان چنان جنگهایی فقط توده های رنجکشیده و مظلوم میهن ماست. برماست که بیش از این نظاره گر باقی نمانده، شجاعانه وارد میدان شده به هر دو طرف جنگ

ارتجاعی با زور بفهمانیم که نمی توانند بیش از این مردم ما را قربانی سیاست ها و امیال جاه طلبانه، ارتجاعی و خاینانه شان نمایند.

سرکها ما را می طلبد!!